

ges Rigsdagen i Danmark, og det har været Althinget tiltænkt blot foreløbig at afgive Betænkning angaaende samme. Her ere da i Særdeleshed to Punkter, som maa tages i Betragtning, det ene nemlig: at Rigsdagen i Danmark skal frastige sig den Virksomhed, som den hidtil har udøvet med Hensyn til Islands Budget, det andet Punkt: hvor stort Beløb der skal ydes til Island af Kongerigets Finantser. Hvad det første Punkt angaaer, da forholder det sig vel saa, at Rigsdagen nu for Tiden er medvirkende med Hensyn til det islandske Budget, men denne Virksomhed er efter Althingets Formening af den Natur, at en Lov om Forandring i samme er unødvendig, eller at Rigsdagen i Lovsform skulde frastige sig denne Virksomhed, som er den overdraget af Regeringen og udøvet, uden at nogen Lov er emaneret desangaaende. Thinget maa nemlig antage, at Regeringen i denne Henseende kan træffe Overenskomst med Rigsdagen, saaledes at denne underhaanden frastiger sig den omhandlede Virksomhed, og i alt Fald maa Thinget finde, at det ingen Stemme bør afgive om, hvorledes Regeringen skal ordne dette Punkt. Særligen maa det fremhæves, at i Udkastets § 5 er den Bestemmelse foreslaaet, at de islandske Embedsmænds Pensioner skulle fremdeles afholdes af Kongerigets Finantser, naagtet de ligefrem ere en Deel af Landets Udgifter; derved synes det at være tilstgjet, at Rigsdagen skal ibetmindste foreløbig udøve nogen Virksomhed med Hensyn til det islandske Finantsevæsen og vor Myndighed til at bestyre vore egne Anliggender derved for en Deel indskrænkes. Majoriteten kunde fremdeles ikke indsee, at Althinget kunde afgive nogen Stemme med Hensyn til Udsøndringen af de islandske Finantser, uden at denne forelaa i Forbindelse med Landets Forfatnings sag i dens Heelhed. Disse to Sager have nemlig steds for været ansete for saa vore forbundne for Islands Bedkommende, at de ikke lod sig adskille, og det synes ligeledes indlysende, at netop naar man gik ud fra den i Udkastet til Grund laatte Betragtning, nemlig den nuværende faktiske Tilstand, Ordningen af Finantspørgsmaalet maatte tildeels rette sig efter Ordningen af dette Lands Forfatning. I Udkastets § 6 er

ogsaa den Bestemmelse foreslaaet, at de fra det islandske Regeringsevæsen i Hovedstaden hidrørende Udgifter skulle for det Første udredes af Kongerigets Finantser, men heri ligger Uvisshed saavel om, hvorledes dette Regeringsevæsen vil blive ordnet, som ogsaa, om disse Udgifter steds skulle afholdes af Kongerigets Finantser, eller om de senere ville blive paalagte Landet, uden dog at det af Kongerigets Finantser udbetalte Annum vilde blive forhøjet i Forhold dertil. Følgen af Alt dette er den største Uvisshed om, hvornaar og hvorledes vor Forfatnings sag vil blive afgjort. Ikke mindre Uvisshed fremgaaer ogsaa deraf, at der i selve Udkastet, forudsat at det kunde vinde Rigsdagens Samtykke, hvilket dog er usikkert, er Bidraget til Island af Kongerigets Finantser bestemt blot for 12 Aar, men efter den Tids Forløb haves ingen Hentydning til, endfige Visshed om, hvorledes det saa vil gaae, idet der kun bliver henviist til nye Forhandlinger. Al denne Uvisshed fandt Majoriteten at være af en saa stor Betydning, at det vilde være meget betænkeligt for Althinget at tiltræde nærværende Udkast i dets nuværende Form eller raade til, at samme maatte emanere som Lov.

Med Hensyn til det andet Punkt, hvor stort det af Kongerigets Finantser overtagne Tilskud skulde være, saa indrømmer vel Majoriteten, at Rigsdagen, da den har Bestyrelsen af Danmarks Finantser, maa have Stemme med Hensyn til Størrelsen af samme, men som forebeldt, saae Althinget sig ikke istand til at stemme for noget bestemt Beløb, saalænge ingen nærmere Underretning habdes om, hvorledes Forfatningsforholdene vilde blive ordnede, og intet Udkast desangaaende forelaa; under Diskussionen blev der endogsaa af Nogle yttret den Formening, at Forfatnings sagen maatte være afgjort, førend det af Kongerigets Finantser overtagende Annum eller Tilskud blev bestemt; men derom vare næsten alle Thingets Medlemmer enige, at det i Udkastets § 7 foreslaaede Beløb var for lavt, og at Island, hvis det ellers skulde kunne gjøre noget som helst Fremskridt, ikke vilde kunne komme ud af det med et saa ringe Tilskud, foruden hvad det selv vilde formaae at udrede; derimod vare